

ждать при мене, и не гы въспирайте; защото 'на таквызъ е царство-то Божіе.

17 "Истинж ви казувамъ: Който не приеме царство-то Божіе както дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

18 И нѣкой си "голъмець го попыта и рече: Учителю благый, що да сторѣж за да 19 наслѣдувамъ животъ вѣченъ? А Исусъ му рече: Що мя казувашъ блага? никой 20 не е блага, тѣкмо единъ Богъ. Заповѣдѣ-тъ знаешъ, " "Да не направишь прѣлюбо-дѣяніе; Да не убиешь; Да не открадиешъ; Да не лъжесвидѣтельствувашъ; "Почитай 21 бащѣ си и майкж си." А той рече: Всич-ко това съмъ упазилъ отъ младость-тж си 22 до нѣкъ. Това като чу Исусъ, рече му: Още едно ти не достига: "все що имашъ продай, и раздай на сиромасы-тъ, и ще имашъ скъровище на небе-то; и дойди та 23 мя послѣдувай. А той като чу това оскърби ся; защото бѣше много богатъ.

24 И като го видѣ Исусъ че ся оскърби, рече: "Колко мжно ще влѣзжтъ въ царство-то Божіе тѣзи които иматъ богатство. 25 Защото по лесно е да мине камила прѣзъ иглени уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе. А които чухж това реко-

26 хж: И кой може да ся спасе? А той рече: "Невъзможно-то у человекъ-тъ, у Бога е възможно. А Петръ рече: Ето ний оста-27 вимъ всичко, и послѣдовахмы тя. А той имъ рече: Истинж ви казувамъ, че "нѣ-ма никой който да е оставилъ кжжж, или родители, или братія, или женж, или чада 28 заради царство-то Божіе, "И да не получи многократно на това врѣме, и въ идущій-тъ вѣкъ животъ вѣченъ.

31 И като жѣлъ дванадесетъ-тъ при себе си, рече имъ: Ето възлѣзуваемъ въ Иерусалимъ, и ще ся свѣрши "всичко що е напасано отъ пророцы-тъ за Сына чело-32 вѣскаго. Защото "ще бѣде предаденъ на язычници-тъ, и ще му ся поругајтъ, и ще го обесчестятъ, и ще го заплюјтъ, и 33 И ще го бійтъ, и ще го убійтъ, и въ 34 третій-тъ день ще възкрѣсне. И "тъ не разумѣхж нищо отъ това: и тая дума бѣше покрита за тѣхъ, и не разбирахж 35 това което ся казуваше.

36 А "когато приближаваше до Иерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѣтъ-тъ да 37 прои. И като чу че народъ минува, по-38 пыта, Що е това? И казахж му че Исусъ Назорининъ минува. Тогазъ той из-39 выскъ, и казуваше, Исусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя. И тѣзи които вѣрѣхж на-

прѣдъ запрѣтывахж му да мълкне, но той още повече выкаше: Сыне Давидовъ, помилуй мя. И сирѣ ся Исусъ и повелѣ да му го доведжтъ; и като приближи, по-41 пыта го, И рече: Що ищешь да ти сторѣж? А той рече: Господи да прогледамъ. 42 И Исусъ му рече: Прогледай; твоя-та 43 "вѣтра тя исцѣли. И тутакси прогледа, и търнжх вѣлѣдъ него, и "славѣше Бога; и всичкій народъ като видѣ това, въздаде хвалж Богу.

ГЛАВА 19.

1 Слѣдъ това влѣзе Исусъ въ Иерихонъ и 2 заминуваше си. И ето человекъ на име Закхей, който бѣше начальникъ на мыта-3 ри-тъ, и той бѣ богатъ. И ищѣше да ви-ди Исуса кой е; но не можаше отъ на-4 рода, защото бѣше нискъ на възростъ. 5 И завече ся на напредъ, та възлѣзе на еднж черницж за да го види; понеже 6 прѣзъ онзи пѣтъ щѣше да мине. И като дойде на това мѣсто, Исусъ погледнж, видѣ го, и рече му: Закхее, слѣзъ скоро; защото днесъ трѣбва да останж въ твоѣхъ-7 тж кжжж. И прибѣрза та слѣзе, и прія 8 го съ радостъ. И като видѣхж това вси-кы помѣмрахж и казувахж: "Че при грѣ-9 шенъ человекъ влѣзе да прѣсѣди. А Закхей застанж и рече Господу: Господи, ето 10 половинж-тж отъ имотъ-тъ си давамъ на сиромасы-тъ; и "ако съмъ обидѣлъ нѣко-го въ нѣщо съ клеветж, "въздавамъ че-11 тьрократно. Рече му Исусъ: Днесъ стан-нж спасеніе на тойзи домъ; защото "и 12 той е "сынъ Авраамовъ. Понеже "Сынъ человекъскій дойде да потѣрси и да спасе 13 погынѣло-то.

11 И тѣ като слушахж това, приложи та рече и еднж притѣж, защото бѣше близу до Иерусалимъ, и "тъ имажж на умъ-тъ си че царство-то Божіе щѣше тутакси да 12 ся яви. И "рече: Человекъ нѣкой си бла-городенъ отиде съ странж далечнж да 13 приеме за себе си царство и да ся върне. 14 И повика десетъ отъ слугы-тъ си, и даде имъ десетъ мнасы, и рече имъ: Тѣргу-15 вайте докѣтъ дойдж. А "граждани-тъ негови ненавиждахж го, и испратихж вѣлѣдъ него посланници да кажжтъ: Не щемъ 16 тогова да царува надъ насъ. И като зѣ царство-то и ся върнж, рече да му по-выкатъ онѣзи слугы, на които даде сре-бро-то, да узнае кой какво е причекалъ. 16 И дойде първый-тъ и рече: Господи, твоѣ-

і 1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2.
к Мар. 13; 15.
л Мар. 13; 16. Мар. 10; 17.
м Ис. 29; 12 до 16. Втор.
н Ис. 16 до 20. Рим. 13; 9.
о Ефес. 3; 2. Кол. 3; 20.
п Мат. 6; 19, 20, 19; 21. 1
Тим. 6; 19.
р Мат. 11; 28. Мат. 19; 23.
Мар. 13; 23.

р Іер. 32; 17. Зах. 8; 6. Мат.
19; 26. Гл. 1; 37.
с Мат. 19; 27.
ш Втор. 33; 9.
у Іов. 42; 10.
ф Мат. 16; 21. 17; 22. 20;
17. Мар. 10; 32.
х Псал. 22; Псал. 53;
ц Мат. 27; 2. Гл. 23; 1. Іоан.
18; 28. Дѣян. 3; 13.

ч Мар. 9; 32. Гл. 2; 50. 9;
45. Іоан. 10; 6. 12; 16.
ш Мат. 20; 29. Мар. 10; 46.
ц Гл. 17; 19.
е Гл. 5; 26. Дѣян. 4; 21. 11;
18.
—
а Мат. 9; 11. Гл. 5; 30.
б Гл. 3; 14.

а Исх. 22; 1. 1 Цар. 12; 3.
2 Цар. 12; 6.
з Рим. 4; 11, 12, 16. Гл. 3;
7.
д Гл. 13; 16.
е Мат. 18; 11. Вѣщ. Мат. 10;
6. 15; 24.
ж Дѣян. 1; 6.
з Мат. 25; 14. Мар. 13; 34.
и Іоан. 1; 11.